

Kvällens föredragshållare, tillika underhållare, vid Inner Wheels sammankomst på restaurang Skåål den 28 januari, var klubbens egen Annika Magnusson, känd för att pigga upp stämningen med spektakulära, autentiska modeskapelser från femtiotalet, välskräddade in i minsta lilla stygn.

I kväll fick vi veta hur Annika, född i början av det proggiga sjuttiotalet i den sömniga lilla orten Vårgårda, kom att uppfinna sig själv som modeikon, stöpt i renodlad femtioticsstil. I en tid då barnprogram i TV kunde bestå av tjeckisk dockteater i svartvitt överraskades Annika en dag av sin stränge och i övrigt ganska frånvarande pappa, som berättade att "i kväll skulle hon få se något alldeles särskilt på TV". Programmet var Saltkråkan.

Spända av förväntan bänkade sig Annika och hennes kusin framför apparaten och lät sig drabbas av insikten att en annan, spännande värld, befolkad av färgglada, roliga varelser. Efter denna revolutionerande aha-upplevelse beslöt den unga flickan att det var den världen hon ville tillhöra.

Men att omsätta idén till verklighet i lilla Vårgårda var inte alldeles enkelt och projektet lades på is. I stället gjorde Annika så som tonåringar gör, nämligen revolt. Inte för att Annika gillade punk i själ och hjärta, men det var så man gjorde om man var tonåring på åttiotalet. När Annika trotsat färdigt ville hon tillbaka till femtiotics, så som den fanns avbildat i gamla veckotidningar som Annika hittade på vinden. Annika ville nu bli blondin. Hårfrisörskan vägrade. Annika fixade själv. Hon skapade egna frisyrier. Men var hittar man tidstypiska kläder? Som tur var fanns både mormors och farmors vind. Annika började samla på vackra gamla plagg. Men inför att 'komma ut' som retro i Vårgårda tvekade Annika. "Vad ska folk säga", undrade hon.

Livet fick en ny vändning när hon några år senare fick arbete i Härjedalen. Som hovmästarinna på en restaurang förväntades hon var välklädd. Farmors och mormors klänningar kom väl till pass. Annika utvecklade stilen. Tillbaka i Vårgårda år 2007 uppmärksammades Annika i press och TV. En dag invaderades hennes hem av ett TV-team och tittarna fick se när Annika skapade en femtioticsfrisyr på programledaren Emma Hamberg. Plagg och femtioticsprylar strömmade in som gåvor från människor som läst om Annika och ville bidra.

Vid trettiosex års ålder gifte sig Annika i Göta Café i Vårgårda med 'mannen med de perfekta generna'. Caféets inredning var från femtiotalet och helt intakt, varför valet för ceremonin var självklart. Vigsselförrättare var den före detta läraren Rolf Svensson, 'den enda personen som tagit Annikas pappa i örat'. Om detta och mycket annat berättade Annika fritt ur hjärtat, varpå hon systematiskt visade upp och demonstrerade en alldeles osannolik samling femtioticsparaphernalia, flera med instruktionsböcker, som Annika citerade ur. Vi fick se sollampor, transistor, en slipspress, ett vinrött sammetsetui innehållande ett resestrykjärn, en mintgrön brödrost och mycket, mycket annat. Samtliga apparater var försedda med ojordade kontakter. "Fullkomligt livsfarliga" lovade Annika.

Hon berättade om sin solgula Volvo som tillhört hennes farfar. Bilen var visserligen av 1972 års modell, men ändå. Kvällens clou var ändå klänningen hon bar under sin presentation, en blekrosa skapelse med enorm kjol bestående av väldigt många lager tyll, vilande på en stomme med en vajer som gjorde att tygsjoken stod ut som en krinolin. Givetvis hade klänningen också en historia. En tysk flicka befann sig som utbytesstudent i South Carolina. Inför skolbalen lät värdfamiljen sy upp denna fantastiska kreation. Den tyska studentskan gifte sig senare med en svensk och hamnade i Göteborg. I sin ägo hade hon fortfarande klänningen.

Efter att ha sett Annika på TV slog det henne att balklänningen skulle kunna få ett nytt liv hos Annika och tog kontakt. Alla de saker som Annika visade upp bar på en egen, spännande historia. Hennes berättelser hade kunnat fortsätta i timmar. Vi lyssnade hängivet.

